

къмъ другата страна на градината и бѣха съкапъ, кѣто парализирани.

Между това чуваше се гласѣтъ на трѣбитѣ, който отвѣдѣ градинската ограда, предѣ сградата на забитиѣ, бързо свикваше забитиѣ на купѣ. Скоро видѣхме, че отѣ близката казарма пристигнаха и двѣ чети войскари. Завчасѣ вратата отѣ градината се отвориша широмѣ и войскаритѣ та забитиѣ влѣзоха въ четири колони съ наперени пушки, и кѣто стѣпваха съ умѣрени крачки, прекръстиха градината. Предѣ тѣхѣ вървѣше въорѣженѣ съ дълга тояга тъмничниятѣ бинбаша, Кючукъ-Али-бей; той викаше та заклѣваше борцитѣ да се усмирятъ, чеинакъ много крѣвъ ще се пролѣе.

Това намисане на въорѣжената сила укроти и самитѣ арнаути. Тия, както и кюрдитѣ, разбѣгаха се въ тъмничнитѣ кѣтове за да скриятъ оружието си та да го не хванатѣ въ рѣцитѣ имѣ.

Войскаритѣ събраха тѣжко раненитѣ, седемнадесетѣ души на брой, които бѣха попадали и ги занесоха въ болницата. Тѣ всички се исцѣриха освѣнѣ младиятъ арнаутинѣ, който слѣдѣ нѣколко дена умрѣ.

Пашата на сѣщиятъ часѣ дойде въ тъмницата и цѣла нощѣ остана тамѣ за да издири причината на борбата и главнитѣ виновници. Нѣколкоцина отѣ главатаритѣ на партиитѣ биха осѣдени на разни наказания, най вече: да преминатѣ нѣколко дни въ „зѣнданѣтъ“ на седемнадесетѣ стѣпала подѣ земята, гдѣто вода капе отѣ стѣнитѣ и отѣ таванѣтъ, а нѣма друго видѣло освѣнѣ една малка дупка отѣ високо, нито друга храна освѣнѣ едно комадче хлѣбѣ на три дена.

б) Най мрѣсниятѣ крѣвникѣ, когото съмѣ виждалѣ.

Истина има поввредѣ злодѣйски тъмници но — позволѣте ми това сравнение — дървото на злото не